

جلال الدین محمد اکبر شاہ - میر یاشم منور آبادی شاگرد ملاحید کشمیری معاصر عالمگیر مولوی سید یاد علی
 مشہدی کرڑی نقیہ وقت بودہ مولوی سید یار علی مصنف ہادی المضلین مفتی یار محمد طیبای
 دکنی محشی شرح تمذیب یزدی - ملا یار محمد بہکری مشہور بھلا یاری شیخ یاسین قنوجی اناعیان
 فضلائی بلدہ قنوج کامل مکمل بود خلق کثیر فیضان تلمذ او باہتمامی فضائل سید نذرا نجلہ سید
 مربی بلگرامی و ملا فیضی اردہی از مشاہیر فضلاء ہستند مولوی یعقوب علیخان رامپوری - ملا یوسف
 کادو کشمیری و ملا یوسف چچک کشمیری در عهد شاہجہان نامی بودند مولوی یوسف علی سندھی
 الاصل گویا مولی مولد لکھنوی و طنا شارح نظم الفرائض -

بعد ختم کتاب بھی محمد ابراہیم خان رسالہ دار سنٹرل انڈیا ہارس کہ مرد متدین محب اسلام قلمین نذر جمہ
 مولوی شاہ محمد رمضان سید فضل اندراج کتابچہ پیمان اوند چونکہ صاحب ترجمہ ہیں اور عالم باہل بود و بحالت
 اشاعت دین بتین شرف شہادت یافتہ ذکرش درین کتاب خالی ازین و برکت نخواہد بود ہونہا

مولوی شاہ محمد رمضان میمی

از شیوخ قصبہ میم عالم عامل اعظا کامل فخر سزین ہریانہ بخصایل حمیدہ و شمایل جیدہ شہرت عالم
 کالبدر التام داد کافہ راچیوتان مسلم کہ بنام رانگور ملک ہریانہ مشہور اندانفقات بابرکات آیتش
 براہ راست قدم اتباع شریعت نہادہ مشائخالیہ بتبعان سنت و جماعت ہستند تذکیرش عجیب
 اثری داشت کہ سامعین ہزار جان مطیع و منقاد می شدند و عہدہ اصنام تار زنا را بچو بار ووش
 افگندہ حلقہ بگوش باسلام میگردیدند باجملہ دی رحمۃ اللہ تعالیٰ بعد زیارت حسین شریفین نادہما
 اللہ شرفاً و تعظیماً براہ بند رہی مراجعت وطن فرمودہ بہر مقامی کہ میر سید حسب عادت خود
 لب و عظ و تذکیر می کشود و ہدایت اتباع شریعت باہائے آن مقام می نمود تا انیکہ بمقام مند سور
 رونق افروز شدہ بہ مسجد آن بلدہ محفل و عطا گرم کرد قوم بوہرہ کہ خلاف مذہب اہل سنت اندین
 گرمی تذکیر لہر کردن بناوین بر و جملہ آوردہ تا ہضرت بندقہ آن فرقہ ضالہ بر تہ شہادت فاکر گشت
 این واقعہ در سال دوازده صد و چہل و چہری بظہر پوستہ نقای آن مہر و نعش مغفور را ہمدان
 ہمازمین سپردند بعد از شش ماہ برادر عینی و سے تابوتش بقصبہ میم آوردہ مدفون نمود شاعر
 تاریخ شہادتش چنین یافتہ

قطعہ تاریخ	
جناب شاہ رمضان قطب آفاق	سراپا معرفت عرفان مآبے
ظہور از بہر تاریخ شہادت	خردگفتہ خسوف آفتابے ۱۲۲۰
دیگرے گفتہ	
در خلد چورنت شاہ رمضان	دسے شیخ شہیدگفت رضوان
<p>تصانیفہ المفیدہ - آخرگت - ببل باغ عقاید عظیم - رنکلیے - مند سور بہیم مفتوح و لون ساکن و وال مہلہ موقوف و سین مفتوح و اد مجول و رای مہلہ شہر بیست بسرزین مالوایم بہیم مفتوح و ہاسی ہوز نکسورہ بعدش یای تحتانی مجولہ ویم موقوف نصبہ بیست بزرگوم ہر پانہ متعلقہ ضلع ریتک</p>	
مولوی امام الدین کالوڈی	
<p>ولد مراد خان عالم با عمل بوع و تقوی موصوف بودیم غیر از خلاق ہدایت و ارشادش ہماستی پیوستندی رحمۃ اللہ علیہ بسال دو ازوہ صدوسی و ہفت ہجری ولادت یافتہ در سال سزودہ صد ہجری چہار عقب گناشتہ رحلت فرمود از ان جملہ حافظ غریب اللہ راویدہ ام بدیانت و تقوی مصداق الولد سرلابیہ است کالوڈی نصبہ بیست محروسہ ریاست پٹیا لکہ فی الحال نلم ہند گڑھ شہرت وارو</p>	
العجوبۃ الزمان	
مولوی ببردہلوی و مولوی دہومن سہارنپوری	
<p>ہر دو حرف شناس لوح و انش ملازم صحبت مولانا شاہ عبدعزیز دہلوی قدس سرہ بودند قوت حافظ چندان داشتند کہ انچہ از مولانا می شنیدند بلفظ یاد میکردند بکرات و مرات و عظم قرآن مجید از زبان مولانا موصوف از ذکر شنیدہ بودند ہر گاہ کسی میگفت چیز سے بفرمایند میگفتند آئی از قرآن بخوان اگر قاری غلط خواندی انا لہ غلط نمودہ ترجمہ و تفسیر آن مالہ و ما علیہ مشح و مفصل بیان میکردند مفتی محمد اسد اللہ الہ آبادی ہر جوم میفرمودند باری ہدیہ فتم دوران زمان مولوی ببرزندہ بود بشنیدن آوازہ او صاحب شتاق تقاسے او شدم و نماز جوہ بسجہ شاہجہانی کنار دم بعد نماز مجلس تذکرہ منعقد گشت بعض مردم گفتند ہمین مولوی ہر اند کہ و عظم میگوبند بوجہ تمام بیان شان اصفا کردیم انانچہ شنیدہ بودم ناند یا فتم</p>	

بعد فرغ از وعظ با مولوی بهر سلام گفته مصافحه کردم و آنچه گریه و زینا السمارالدنیازیت نالکواکب خوانده
 پرسیدم با سوسه سبزه سیاره جمله کواکب بر فلک لافلاک ثبت اندک ثبوت آن با احوالیت نبویه میشود
 پس تزئین سما و دنیا به کواکب چه معنی دارد مولوی بهر جوابم گفت شنیده باشید مردمان سبزه گویند
 که فلان بکمان از شیشه آلات و غیره چه خوش آراسته است حال آنکه شیشه آلات بسفت و حیطان
 آن مکان چسبان و آویزان می باشند ازان در حقیقت تزئین مکان مقصود است همچنین کواکب گو
 بقفلک لافلاک منوط و مربوط اند لکن در حقیقت ازان کواکب سماوی دنیا را زینت و روشنی حاصل
 برین وجه و زینا السمارالدنیاز فرموده اند رخ صحبت صالح ترا صالح کند

خاتمه الطبع از جانب کارپردازان مطبع

بعد حمد و نعت بر سالکان مسالک تحقیق و در هر دو ان منازل تدقیق مخفی و محجب مبارک از بد و آفرینش عالم
 تا ایندم وقتی از اوقات زمانه از وجود باجود انبیا مرسلین و اوصیای کاملین و علمای شریعتین و حامیان
 دین حسین خالی نمانده تا گمراهان بادی ضلالت از بدرقه هدایت و ارشاد آنها بمنزل مقصود رسند تشنگان
 سرب غوایت از سر چشمه مواعظشان نلاکے چشند همچنین هر یکی از خلایق جانشین اسلام شده در ان
 و اطراف عالم هدایت خلق مشغول مانند و نیز ابدال اقطاب اطیاب هم برین منوال از جانب حق
 مامور شد چون زمانه رسالت بعد حضرت خاتم النبیین سیل المرسلین صلی الله علیه و آله و سلم سپری شد خلایق
 شادین و ائمّه طاهرین رضوان الله تعالی علیهم اجمعین در ترویج دین و هدایت کافه مسلمین سعیهاست و افزه
 جهدهای تشکّره فرمودند و چنانکه باید در تلقین احکام و تعلیم انام و تفتیح از دقایق فردگذاشت نمودند و بعد از ان
 جوق جوق علمای اعلام و کلمات تمام به نیابت آنها برخاستند و کمالی همت والا نمت خود با بابر همین کار خیر
 بر گماشتند تا اینکه خلاق عالم نظر بجاییت دین خویش در تکیه خلقت ایشان چنان برکتی عطا فرمود که در
 بقعه زمین نهم افاضات ایشان طلوع نمود چنانچه اکثر کتب از حالات سنیّه و مقامات علیه این خلیل ربانی
 مملو و مشحون است و هم بجز طبع درآمده در هر دیار و اصعار اشاعت پذیرد لیکن بحسب اتفاق که همسایر مسلم
 کتب را دیدیم مگر از کوائف و سوانح عمری مشائخ و علمای هندوستان معرّی اقیتم آسی گویند کار شرک
 کسی همت نمی گماشت و در تدوین اسامی و حالات این اصحاب خیار هم برین طریق نتواند تکامل
 ماهی یافت چه عجب که در صفحہ روزگار نام نامی این حضرات بگرد و دور حکم بیشتر از آنها کلام بود و فیاض

حصه بر سببیکه جدا گانه بهم میرسد انعام این امر ایزم خالق اکرم از فضل اتم موقوف بر ذرات ابریکات عالم
 عدیم النظر فاضل خبیر محسود اقران و امثال محقق با کمال ایل بر روز خفی و جلی جناب مولانا حضرت مولوی
 رحمان علی صاحب عم فیضه ممبر کونسل مقام ریوان داشته بود که ایدون بنظور رسید و شاهد ظاهر آنحضه
 شهود جلوه گر گردید که حضرت مصنف مجموع کتابی نایاب و مخزنی کیاب متضمن حالات و اسامی
 علمای هندوستان تالیف و تصنیف فرمودند و نامش اسم با سنی تذکره علمای هند گذار شدند
 حضرات شائقین را مرده با و که درین ایام برکت انجام نهایت اتمام صحیفه مسبقی التذکره حسب
 تحریک حضرت مصنف در مطبع نامی و گرامی مشهور نزدیک دورشی نو لکشور واقع گهستو
 محسن انتظام بابو منوهر لال بھار گو بھام نومبر ۱۹۱۷ء مطابق ماه ذی الحجہ ۱۳۳۷ء بار و دم
 نقش لطباع پذیرفت ایزد منان مقبول عالم و عالمیان کناد بجز مته النون اصدا فقط

اعلان: حق تالیف و تصنیف کتاب هذا از جانب مصنف مجموع بحق نو لکشور پریس مخفوطی و دست